

**ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ВИКЛАДАЧА ДО ІННОВАЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В ПРАКТИЦІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У
ВДНЗУ «УМСА»**

У статті розкрито загальні засади педагогічної діяльності. Досліджено готовність педагога до інноваційної діяльності як важливу професійну якість, виявлено рівень підготовленості до освоєння інновацій серед викладачів кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія».

Ключові слова: *інновація, інноваційна діяльність, інноваційна компетентність педагога.*

The article describes general principles of pedagogical activity. The readiness of teaching staff to innovative activity as an important professional quality was reaserched. The level of readiness to adopt innovations among teachers of Foreign Languages with Latin Language and Medical Terminology of HSEE "Ukrainian medical Stomatological Academy" was determined. Successful innovative activity implies that the teacher is aware of the practical value of various innovations and appropriateness of their use in education not only on professional, but also on a personal level. In foreign and native science the questions of innovative educational activity were outlined. There are scientific works relevant to the problem of readiness to innovate activity. The purpose of the article is to study the readiness to innovative activity in the process of pedagogical practice, its structure, level indicators and conditions of its formation. Scientific literature analysis has allowed to define the term «readiness to innovative educational activity» as a personal and professional quality characterized by awareness of the importance and student interest to carry out educational activity on the basis of innovation; availability of motivation, professional knowledge and skills that ensure the organization of innovative educational activity; requirement

of creative self-realization and professional development. The investigators consider innovative activity as pedagogical activity with certain aim based on realizing own practical educating experience to achieve the best results, obtaining new knowledge, qualitatively different pedagogical practice. It has been found that the formation of the readiness to innovate activity is held during the pedagogical practice. The structural components of readiness to innovative educational activity are defined. The pedagogical conditions of future teacher readiness to innovative activity during pedagogical practice were determined.

Key words: *innovation, innovative activity, innovative competence, teacher.*

Входження України в європейський освітній простір засвідчує важливість інноваційних процесів у підготовці та перепідготовці викладачів, де особливе значення відіграє особистість педагога і його роль у процесі навчання і виховання. Нова освітня парадигма вибудовується на засадах збереження і розвитку творчого потенціалу людини, її спрямованості на самовизначення, стабільно активної життєдіяльності у змінних соціальних умовах, готовності до сприймання і розв'язання нових завдань [1, с.15]. Розвиток інформатизованого суспільства вимагає інноваційних підходів, нестандартних рішень, креативності мислення, творчої активності викладача.

Дослідженням проблеми формування готовності викладачів до різноманітних видів педагогічної діяльності займалися К. І. Бондарєва, О. Г. Козлова [1], І. М. Дичківська [2], І. П. Підласий, А. І. Підласий [3], Н. Р. Юсуфбекова [4].

Мета статті – розглянути готовність педагога до інноваційної діяльності як важливу професійну якість, виявити рівень підготовленості викладачів кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія» до освоєння інновацій, як усвідомлення факторів, що відіграють вирішальну роль в пошуковій діяльності за допомогою анкетування, проаналізувати результат анкетного опитування як інформацію про вихідний рівень підготовленості педагогів до засвоєння нововведень.

Є підстави вважати, що головним аспектом функціонування освіти має стати питання підготовки викладача до інноваційної роботи в сучасній освіті, котра змінюється не лише за типом, але й за змістом, формами організації навчально-виховного процесу [3, с.5]. Метою професійної діяльності педагога є створення умов для всебічного гармонійного розвитку особистості студента, його самореалізації, розкриття індивідуальності, творчого потенціалу. Викладач має усвідомлювати унікальність і неповторність студента як індивідуальності, зважати на складність і неоднозначність процесу його становлення, свою відповідальність як фахівця [2, с. 250].

Загальновідомо, що сутність поняття «інноваційна діяльність» відбиває не лише особливості процесу оновлення, внесення нових елементів у традиційну систему освітньої практики, а також включає в себе характеристику індивідуального стилю діяльності педагога-новатора. Інноваційна діяльність передбачає вищий ступінь педагогічної творчості, педагогічне винахідництво нового в педагогічній практиці, що спрямоване на формування творчої особистості, враховує соціально-економічні та політичні зміни в суспільстві й проявляється в ціле покладанні, визначенні мети, завдань, а також змісту і технологій інноваційного навчання [4, с. 79].

Нами проведено моніторинг готовності педагогів до інноваційної діяльності за допомогою анкетування, в якому взяли участь викладачі кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія». На кафедрі застосовуються різні форми та види навчальної роботи: практичні заняття, факультативи, групові та індивідуальні консультації. На практичних заняттях активно впроваджують новітні методики організації навчання, застосовують різні форми занять, рольові ігри, захист наукового проекту, диспути. Щорічно кафедра проводить студентські конференції на базі Вищого державного навчального закладу України «УМСА».

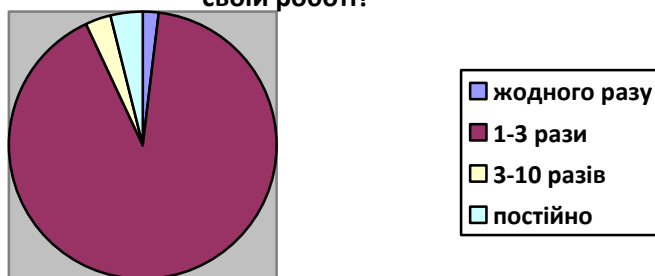
Важливо підкреслити, що анкетування як метод опитування дає суб'єктивні результати самооцінки педагогами своєї готовності до

інноваційної діяльності та залежить від якості отриманої інформації респондентом, а також від його уважності.

Матеріал здійсненого моніторингового дослідження готовності викладача до інноваційної діяльності дозволяє припустити, що:

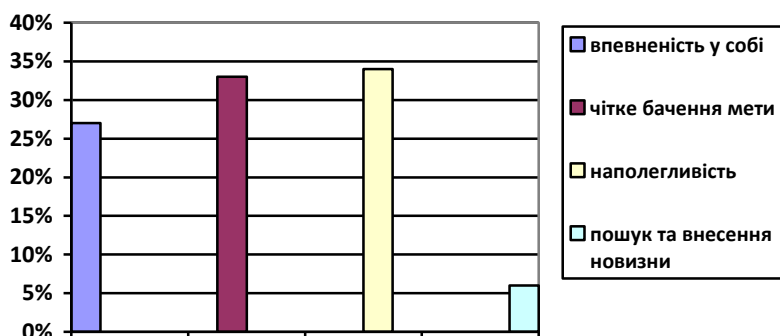
- серед викладачів, що взяли участь у дослідженні, спостерігається потреба в самоосвітній діяльності, відкритість до нових знань, готовність до сприйняття нових технологій та проведення експериментів у своїй педагогічній діяльності (100%);
- 91% викладачів у минулому навчальному році застосовували інноваційні технології 1-3 рази на рік;

Скільки разів у минулому навчальному році Ви застосовували які-небудь інноваційні технології у своїй роботі?

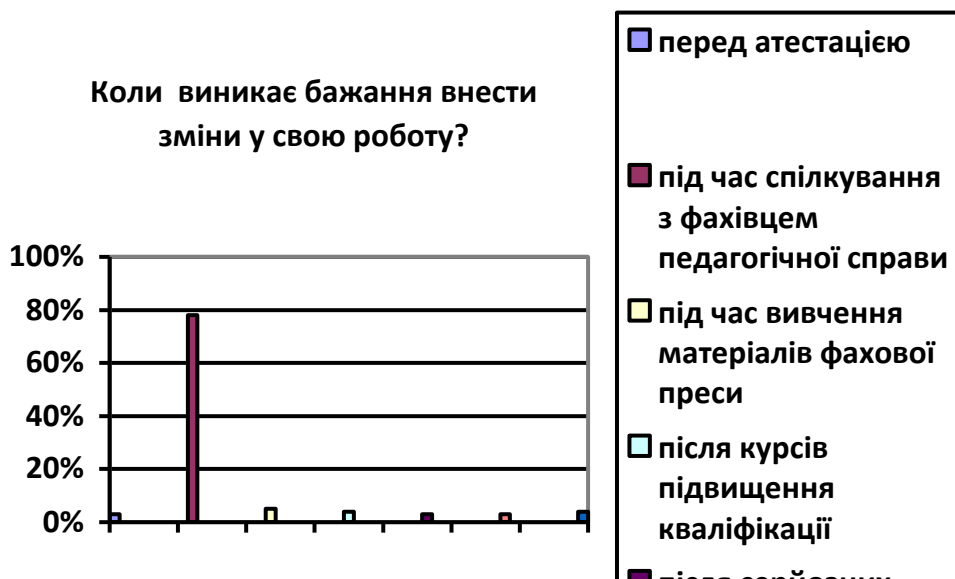

- виявлено достатній рівень готовності викладача до самоосвіти та самовдосконалення через прагнення пізнати нове, бажання експериментувати;
- головною складовою успіху в педагогічній діяльності переважає чітке бачення мети 33% та наполегливість 34%;

Що Ви вважаєте головною складовою успіху?

- бажання внести зміни у свою роботу приходить під час спілкування з фахівцем педагогічної справи 78%;

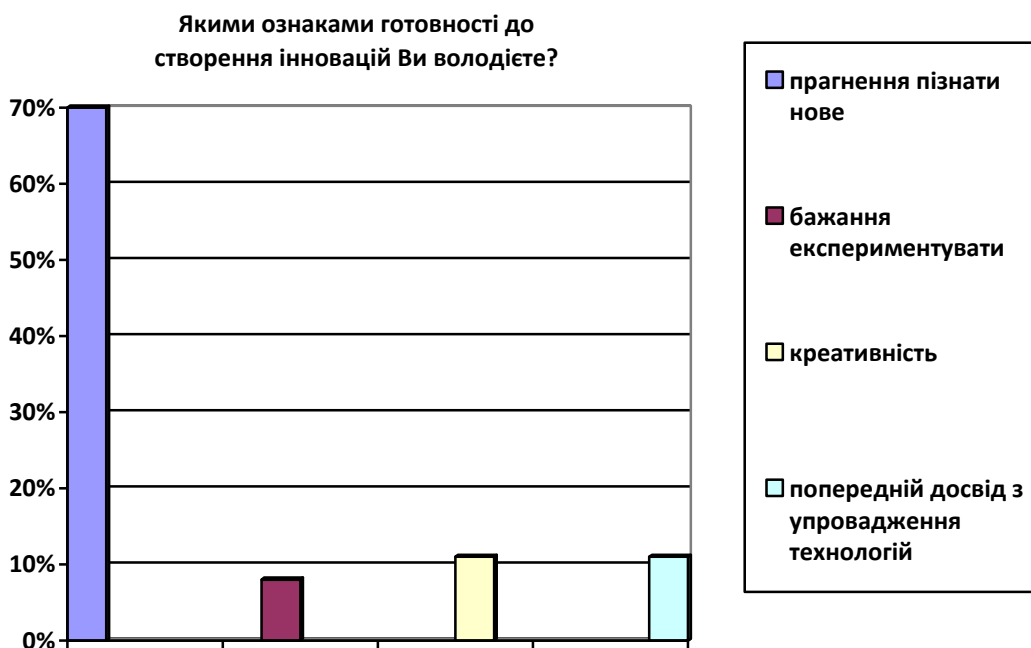
- для переважної більшості педагогів інноваційна діяльність є привабливою, оскільки надає можливість запроваджувати нові методи та форми роботи 58 %, впливає на підвищення інтересу студентів до навчання 15%, надає педагогу можливість проявити себе 13%;

- за сприятливих умов викладачі кафедри переважно застосовують особистісно орієнтоване навчання 38%, проектні технології 5%, інтегроване навчання 5%, мультимедійні технології 50% та мережеві технології 2%;

- найбільш вагомим ознаками, які сприяють впровадженню нових технологій навчання, є власна ініціатива й творчість педагогів;

- згідно опитування, основними проблемами, що заважають упровадженню нових технологій навчання є:
 - недостатня навчально-матеріальне забезпечення ВМНЗ;
 - велика витрата часу на підготовку заняття за інноваційними технологіями;
 - надмірна насиченість матеріалу.

Здійснене дослідження дозволяє зробити такі висновки, що готовність викладача до інноваційної діяльності складає комплекс якостей особистості, що забезпечує високий рівень самоорганізації професійної діяльності та її результатів. Нами визначено, що важливу роль відіграє моніторинг професійної компетентності педагогічних працівників та інноваційні підходи щодо керівництва самоосвітньою діяльністю викладачів. Завдання моніторингового дослідження викладачів кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією ВДНЗУ «УМСА» дозволило встановити рівень готовності викладача до самоосвіти та самовдосконалення, проаналізувати труднощі у прагненні педагогів до самовдосконалення та виокремити оптимальні шляхи їх подолання.

Список літератури:

1. Бондарєва К. І. Педагогічний аналіз інноваційної діяльності вчителя: Наук. метод. посібник. / К. І. Бондарєва, О. Г. Козлова. – Суми, 2011. – 40 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: Навчальний посібник. / І. М. Дичківська. – Київ : Академвидав, 2004. – С. 247–295.
3. Підласий І. П. Педагогічні інновації / І. П. Підласий, А. І. Підласий // Рідна школа. – 1998. – № 12. – С. 3–17.
4. Юсуфбекова Н. Р. Общие основы педагогической инноватики. / Н. Р. Юсуфбекова. – Москва, 1991. – С. 71–80.